

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5Cb/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614202213
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:3614202213.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou, v právnej veci navrhovateľa :
CD Consulting s.r.o. so sídlom Nagano Office Center, K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3,
Česká republika, IČO: 264 29 705, v konaní zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom
Grösslingova 4, Bratislava proti odporkyni: M. A., U. T. K. XXXX/XX, XXX XX R., občan SR, o zaplatenie
sumy 892,87 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti zmenkového úroku 0, 19 % denne zastavuje.

Súd vo zvyšku návrh zamieťa.

Odporkyni sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady/ES/ č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu proti odporkyni domáhal zaplatenia sumy 892,87 eur so zmenkovým úrokom 0,25% denne zo sumy 972,87 eur od 22.10.2010 do 19.01.2012 v sume 1106,64 eur, zo sumy 965,87 eur od 20.01.2012 do 28.02.2012 v sume 96,59 eur, zo sumy 954,87 eur od 29.02.2012 do 29.03.2012 v sume 71,62 eur, zo sumy 947,87 eur od 30.03.2012 do 14.11.2012 v sume 545,03 eur, zo sumy 927,87 eur od 15.11.2012 do 21.01.2013 v sume 157,74 eur, zo sumy 917,87 eur od 22.01.2013 do 17.07.2013 v sume 406,16 eur, zo sumy 902,87 eur od 18.07.2013 do 20.10.2013 v sume 214,43 eur, zo sumy 892,87 eur od 21.10.2013 do zaplatenia, 6% ročný úrok zo sumy 972,87 eur od 08.12.2010 do 19.01.2012 v sume 65,41 eur, zo sumy 965,87 eur od 20.01.2012 do 28.02.2012 v sume 6,35 eur, zo sumy 954,87 eur od 29.02.2012 do 29.03.2012 v sume 4,71 eur, zo sumy 947,87 eur od 30.03.2012 do 14.11.2012 v sume 35,84 eur, zo sumy 927,87 eur od 15.11.2012 do 21.01.2013 v sume 10,37 eur, zo sumy 917,87 eur od 22.01.2013 do 17.07.2013 v sume 26,71 eur, zo sumy 902,87 eur od 18.07.2013 do 20.10.2013 v sume 14,10 eur, zo sumy 892,87 eur od 21.10.2013 do zaplatenia a trov konania na tom základe, že právny predchodca navrhovateľa spoločnosť POHOTOVOST' s.r.o. uzavrela s odporkyňou zmenku. Pred začatím konania vzal navrhovateľ návrh späť v časti zmenkového úroku 0,19% denne a domáhal sa zmenkového úroku vo výške 0,06% denne s tým, že v ostatných častiach zostal žalobný petit nezmenený, preto súd v tejto časti konanie podľa § 96 ods.1 OSP zastavil.

Súd konal v neprítomnosti navrhovateľa podľa § 101 ods.2 OSP, pričom zástupca navrhovateľa svoju neprítomnosť riadne ospravedlnil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, oboznámením sa s obsahom zmenky č. 306000101 zo dňa 24.09.2009 č.l.5 spisu, výpisu z obchodného registra navrhovateľa č.l.6, , tlačiva B č.l.16

spisu, odpovede na žiadosť č.l.18 spisu, tlačiva C č.l.20-21spisu, uznesenia o prerušení konania zo dňa 30.09.2014 č.l.23-24 spisu, odpoveď na vyjadrenie odporcu č.l.27,45-47 spisu, uznesenia o prerušení konania č.l.55spisu do skončenia prejudiciálnej otázky predloženej Krajským súdom v Prešove sp. zn. 6Co/132/2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8Cob/17/2015 -78 zo dňa 30.04.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.06.2015, čiastočného späťvzatia návrhu č.l.81 spisu, pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu 4Er/287/2011 najmä zmluva o úvere č. 306000101 zo dňa 14.09.2009 č.l.4 spisu vrátane VPPÚ bod 4-6,14,15 a 17 a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Z výsluchu odporkyne vyplynulo, že síce zmenku podpísala, pričom so zaplatením žalovanej sumy nesúhlasila, lebo podpísala spotrebiteľskú zmluvu na základe ktorej si požičala 500 eur a 484 eur boli úroky, pričom z úrokov už zaplatila sumu 406 eur tiež podpísala zmluvu o úvere a podpis na zmluve o úvere je jej podpisom, nevedela čo je zmenka len ju podpísala z dôvodu, že súrne potrebovala peniaze, predložila splátkový kalendár spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o.podľa ktorej má dlh vo výške 5032,25 eur čo jej aj povedala zamestnankyňa tejto spoločnosti, peniaze potrebovala súrne lebo bola bez peňazí. Tiež zo zápisnice č.l-25 pripojeného spisu vyplýva, že formulár nevypisovala, ten vypísala pracovníčka spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o. pani Štangová, ktorá mala zmluvu vopred pripravenú, ona ho len podpísala, zmluva nebola uzavretá za účelom podnikania, lebo peniaze na podnikanie nepotrebovala a ani nepoužila, údaje o podnikaní sú na zmluve len preto, že v tom čase podnikala a nie je pravdou, že peniaze použila na výkon podnikania a to ani pani Štangovej nehovorila, tiež neskúmala čo znamená účel poskytnutia finančných prostriedkov v zmluve na účel podnikanie a tiež jej zamestnankyňa spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o. nevysvetľovala, čo to znamená keď je v zmluve uvedené, že finančné prostriedky budú použité na výkon podnikania.

Zo zmenky č.l.9 spisu vystavenej odporkyňou dňa 24.09.2009 na rad POHOTOVOSTĚ, s.r.o. súd zistil, že zmenka bola splatná pri predložení / vistazmenka/ s doložkami " bez protestu" a "na zaplatenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia". V pravom hornom rohu zmenku v rámečku sa nachádza číslo spotrebiteľskej zmluvy o úvere č.306000101.

Z úverovej zmluvy č.306000101 zo dňa 18.06.2009 č.l.4 exekučného spisu vyplýva, že spoločnosť POHOTOVOSTĚ s.r.o. uzatvorila s odporkyňou na predtlačenom formulári zmluvu o úvere podľa ktorej bol odporkyni poskytnutý úver vo výške 500 eur. Odporkyňa v osobitnom rámečku formulára zmluvy o úvere potvrdila prevzatie sumy 500 eur v ten istý deň, poplatok 484 eur spolu 984 eur , ktoré mala odporkyňa splácať v 12-ich splátkach po 82 eur počnúc dňom 25.10.2009, v zmluve absentuje RPMN. Pokiaľ ide o účel poskytnutia úveru za výkon podnikania tento účel je tiež obchádzaním základných ustanovení zákona na ochranu spotrebiteľa, čím veriteľ prejavil snahu vyhnúť sa aplikácii ustanovení na ochranu spotrebiteľa, lebo súdu je zrejmé z výsluchu odporkyne ako aj z jeho činnosti, že úver si fyzická osoba - nepodnikateľ berie pre svoju osobnú potrebu, pričom súdu známe, že zmluvu vypíňal právny predchodca navrhovateľa a len podpis bol podpisom odporkyne. V bode 14 Všeobecných obchodných podmienok poskytovania úveru bola uzavretá dohoda o vyplnení zmenky, podľa ktorej na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi vystavil dlžník / vystaviteľ/ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa stane splatný celý dlh okamžite, zmenková suma bude pozostávať z peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa stal splatný celý dlh. V bode 17 VPPÚ sa uvádza, že zmluvné strany sa dohodli podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Táto zmluva sa uzatvára podľa § 269 ods.2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva.

Z pripojeného exekučného spisu 4Er/287/2011 súd zistil, že oprávnený POHOTOVOSTĚ s.r.o. uplatnila proti povinnej v tomto konaní odporkyni exekúciu o vymoženie sumy 972,87 eur so zmenkovým úrokom vo výške 0,25% denne zo sumy 972,87 eur od 22.10.2010 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6% ročne zo sumy 972,87 eur od 08.12.2010 do zaplatenia a trovy rozhodcovského konania v sume 267,32 eur na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku sp. zn. SR 15369 /10 zo dňa 21.02.2011 na základe zmluvy o úvere č. 306000101 súčasťou ktorej sú VPPÚ v zmysle bodu 14 došlo na základe "dohody o vyplnení zmenky" a bodu 17 dohoda o voľbe práva podľa ktorého sa právne vzťahy vyplývajúce z tejto zmluvy budú spravovať ustanoveniam obchodného práva. Uznesením č.l.55

spisu bola žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8Cob/117/2015-78 zo dňa 30.04.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.06.2015, následne bol exekučné konanie uznesením tunajšieho súdu č.l.26 spisu zastavené toto uznesením zo dňa 31.01.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.02.2012.

Podľa § 52 ods.1,2,3 a 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods.2,ods. 3, ods.4 písm. a /, k/, l /,o/ , ods.5, ods.6 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana, ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobia prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 4 ods.2 písm. g/,h/,i/j/,k/ , ods.3 písm. a/,b/, ods.4, ods.5 ods.6 zákona č.258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzavretia zmluvy

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové

náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis.⁷⁾ Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.⁷⁾

V súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom.⁸⁾ Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom a účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priči dobrým mravom.

Podľa § 265 obchodného zákonníka výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.

Podľa čl. I § 77 ods. 1 a ods.2 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového účinného v čase uzavretia zmenky

Pokiaľ to neodporuje povahe vlastnej zmenky, platia pre ňu ustanovenia dané pre cudziu zmenku o indosamente (§ 11 až 20), sročnosti (§ 33 až 37), platení (§ 38 až 42), postihu pre neplatenie (§ 43 až 50, 52 až 54), platení pre česť (§ 55, 59 až 63), odpisoch (§ 67 a 68), zmenách (§ 69), premlčaní (§ 70 a 71), dňoch pracovného pokoja, počítaní lehôt a zákazu dní odkladu (§ 72 až 74).

Pre vlastnú zmenku platia ďalej ustanovenia o cudzích zmenkách splatných u tretej osoby alebo v inom mieste než je bydlisko zmenečníka (§§ 4 a 27), o úrokovej doložke (§ 5), o nesrovnalostiach v údajoch zmenkovej sumy (§ 6), o následkoch podpisu zmenky za podmienok § 7, o následkoch podpisania osobou, ktorá konala bez oprávnenia zastupovať alebo ktorá prekročila takéto oprávnenia (§ 8), a o blankozmenke (§ 10).

Podľa čl. I §5 ods.1,2,3 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového vo zmenke sročnej na videnie alebo na určitý čas po videní môže vystaviteľ ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú.

Úrokovú mieru treba udať vo zmenke; ak chýba tento údaj, platí úroková doložka za nenapísanú.

Úrok sa počíta od dáta vystavenia zmenky, pokiaľ nie je určený deň iný.

Podľa čl. I § 10 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového ak nebola zmenka, ktorá bola pri vydaní neúplná, vyplnená tak, ako bolo dojednané, nemožno namietat' majiteľovi zmenky, že tieto dojednania neboly dodržané, okrem ak majiteľ nadobudol zmenku zlomyseľne alebo sa pri nadobúdaní zmenky previnil hrubou nedbanlivosťou.

Podľa čl. I § 17 zákona č. 191/1950 Zb. kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Podľa čl. I § 48 ods. I bod 2 zákona č. 191/1950 Zb. majiteľ môže postihom žiadať šesťpercentné úroky odo dňa zročnosti.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že odporkyňa zmenku podpísala, ale nevedela čo je zmenka, nerozumela jej a nevedela, aké z nej plynú právne dôsledky, lebo predchodca navrhovateľa jej to predložil na podpis, túto podpísala, lebo potrebovala peniaze, so zaplacením žalovanej sumy nesúhlasila, predložila splátkový kalendár spoločnosti POHOTOVOST' s.r.o. v ktorom bola vyčíslená výška dlhu na úrokoch vo výške 5032,25 eur čo jej aj potvrdila zamestnankyňa spoločnosti POHOTOVOST' s.r.o. predmetný úver zaplatila v istine a v úroku 406 eur, úverovú zmluvu podpísala, ale nevypisovala ju, úver použila pre osobnú potrebu a nie na podnikanie, to nemala v úmysle ho použiť na podnikanie nikto sa jej na to nepýtal, údaje uviedla len preto, že v tom čase podnikala, nemala v úmysle použiť a ani nepoužila finančné prostriedky z úveru na účel podnikania a nikto sa jej nepýtal na účel ich použitia, zmluva bola vypísaná pracovníčkou navrhovateľa Štangovou a údaje o podnikaní tam boli len preto, že odporkyňa v tom čase podnikala. V skutočnosti ich použila pre kamarátku, ktorej finančne pomohla.

V bode 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru / dohoda o vyplnení zmenky/, ako aj vzhľadom na zhodu čísla na zmenke s číslom spotrebiteľskej zmluvy o úvere a na zhodu dátumu vystavenia zmenky s dátumom podpisu zmluvy o úvere súd dospel k záveru, že zmenka predložená navrhovateľom bola vystavená odporkyňou ako zabezpečovacia zmenka k zmluve o úvere, pričom bola vystavená v súlade s bodom 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru ako blankozmenka. Zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy bol do zmenky doplnený dodatočne, o čom svedčí aj iný spôsob vyplnenia týchto údajov/ písané technickými prostriedkami/ v porovnaní s údajmi o vystaviteľovi, mieste a dátume vystavenia zmenky / písané rukou/. Zmenka vystavená dlžníkom pri podpise úverovej zmluvy resp. pri prevzatí úveru môže mať buď uhradzovaciu alebo zabezpečovaciu funkciu na rozdiel od zabezpečovacej funkcie zmenky, ktorá bola v súvislosti so spotrebiteľskými úvermi zakázaná až s účinnosťou od 01.01.2011. Preto súd mohol považovať zmenku predloženú navrhovateľom, ktorá bola nesporne vystavená v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru odporkyňou, len za zabezpečovaciu zmenku a nie za samostatnú a nezávislú zmenku prijatú na uhradenie dlhu odporkyne.

V zmysle čl. 3 nariadenia č. 861/2007 sa jedná o cezhraničný spor, keďže navrhovateľ má sídlo v Českej republike, teda v inom členskom štáte ako v členskom štáte súdu konajúceho vo veci.

Právomoc slovenských súdov na prejednanie a rozhodnutie daného sporu je daná podľa čl. 16 bod 2 nariadenia č. 44/2001 o príslušnosti, uznávaní a výkone súdnych rozhodnutí v občianskych a obchodných veciach, podľa ktorého druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

Vecne príslušným súdom na prejednanie a rozhodnutie danej veci je v zmysle čl. 25 bod 1 písm. a) nariadenia č. 861/2007 okresný súd, nakoľko táto skutočnosť bola oznámená Komisii.

Keďže ide o cezhraničný spor, bolo potrebné určiť rozhodné právo, ktorým sa daný spor má riešiť. Súd dospel k záveru, že bez ohľadu na to, či bude toto konanie považovať za spor súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou - v takom prípade je potrebné aplikovať čl. 6 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady

(ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky - alebo výlučne za spor zo zmenky - a vtedy určí rozhodné právo podľa § 10 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov (keďže nebolo preukázané ani tvrdené, že by si navrhovateľ a odporca zvolili rozhodné právo) - daný právny vzťah sa spravuje právnym poriadkom Slovenskej republiky, nakoľko zmenka bola vystavená v Slovenskej republike, platobné miesto bolo v Slovenskej republike a aj sídlo pôvodného remitenta bolo v Slovenskej republike. Až indosamentom sa dostal do tohto právneho vzťahu cudzí prvok, čo však nemôže zmeniť uplatňované rozhodné právo, ktorým bolo od začiatku právo Slovenskej republiky.

Podľa čl. 5 ods. 1 nariadenia č. 861/2007 je konanie písomné, pričom navrhovateľ ani odporkyňa netrvali na nariadení ústneho pojednávania, avšak súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné. Súd pojednávanie v právnej veci nariadil, nakoľko to považoval za potrebné pre vykonanie dokazovania - oboznámením so spisom sp. zn. 4Er/287/2011, zmluvou o úvere č. 306000101 zo dňa 24.09.2009 uzavretou medzi predchodcom navrhovateľa spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o. Bratislava a odporkyňou vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru na zistenie, či predmet konania súvisí so spotrebiteľskými vzťahmi s tým, aby sa účastníci konania mohli vyjadriť ku všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali.

Predmetom konania je nárok navrhovateľa vyplývajúci z vlastnej vlistazmenky vystavenej odporkyňou pôvodne ako blankozmenky na zabezpečenie nárokov spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. zo zmluvy o úvere. Súd posudzoval či zmluva, na základe ktorej vznikla pohľadávka zabezpečená zmenkou je platná a či vzniklo právo na vyplnenie blankozmenky.

Úverová zmluva č.306000101 zo dňa 24.09.2009 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka, ktorá je formulárovou / typovou zmluvou/, pri ktorej spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvňovať jej obsah. Zmluvnými stranami je spoločnosť POHOTOVOSŤ s.r.o. IČO: 35807598 a odporkyňa ako fyzická osoba nepodnikateľ, lebo odporkyňa nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti je teda spotrebiteľom, lebo úver použila na súkromný účel, lebo potrebovala peniaze, formulárová zmluva bola vopred vypísaná, vyplnená a odporkyňa ju len podpísala na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi sumu 500,- Eur, pričom dlžník sa veriteľovi zaviazal zaplatiť mu okrem poskytnutej sumy aj poplatok vo výške 484,- Eur, všetko v 12 - ich mesačných splátkach po 82,- Eur, spolu 984 eur počnúc dňom 225.10.2009. Podľa predmetnej zmluvy bol úver veriteľom poskytnutý dlžníkovi na výkon povolania. Zmluva obsahovala na jednom liste papiera dve strany, na prvej boli uvedené údaje o veriteľovi (obchodné meno, sídlo, IČO, zápis v obchodnom registri, číslo oddielu a vložky v OR, skutočnosť, že veriteľ je zastúpený mandatórom), číslo zmluvy 306000101, údaje o dlžníkovi (vyplnené boli meno, priezvisko, trvalé bydlisko, rodné číslo, číslo OP, kolónka o trvalom pobyte), poskytnutý úver, výška poplatku, počet splátok, výšku mesačných splátok, deň začiatku splatnosti a kolónka o to, že finančné prostriedky sú použité na účel podnikania. Ďalej zmluva obsahuje dátum uzavretia, čas, meno a podpis mandatára, podpis dlžníka, dátum prevzatia finančnej hotovosti a potvrdenie o prevzatí finančnej hotovosti s podpisom dlžníka. Na druhej strane zmluvy sa nachádzajú zmluvné podmienky. V danom prípade bol úver poskytnutý na súkromný účel - na osobnú potrebu čo vyplynulo z výpovede odporkyne, že kolónka na účel " podnikania" bola vyplnená zamestnancom spoločnosti POHOTOVOSŤ a bola vyplnená a predložená odporkyni ako spotrebiteľovi len na podpis čo je známe súdu aj z jeho činnosti ako aj z výpovede samotnej odporkyne, pričom táto skutočnosť bola preukázané už v exekučnom konaní, keď exekúcia bola voči povinnej / v tomto konaní odporkyni zastavená. V pochybnostiach má dôkazné bremeno veriteľ. Nespotebiteľský úver musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti. V danom prípade sa javí súdu za nesporné, že ide o úver na súkromný účel fyzickej osoby- odporkyne t.j. pre svoju osobnú potrebu a nie o úver pre výkon podnikania, tiež zmluva neobsahuje údaje o tom aký je výkon podnikania, preto súd má o samotnom účele spotrebiteľskej zmluvy pochybnosti a je toho názoru, že úver bol použitý pre osobné potreby fyzickej osoby nepodnikateľa- pričom kolónka o účele úveru mala slúžiť na obchádzanie predpisov na ochranu spotrebiteľa. Nejedná sa o zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, keďže zo zmluvy vyplýva, že finančné prostriedky boli veriteľom odporkyni odovzdané a prevzaté pri podpise zmluvy, teda sa jedná o zmluvu o pôžičke.

Podľa článku 4 zmluvných podmienok v prípade, ak bude dlžník v omeškaní s niektorou splátkou sedem a viac dní, je povinný uhradiť túto splátku do rúk mandatára spolu so zmluvnou pokutou vo výške 15,- Eur za každý jeden prípad omeškania. V prípade, že dlžník neuhradí včas 4 po sebe

idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa dlh splatný okamžite. Dlžník má možnosť uhradiť štyri po sebe idúce splátky, prípadne len časti po sebe štyroch idúcich splátok, v oboch prípadoch spolu so zmluvnou pokutou vo výške 30,- Eur. Dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku v prípade porušenia podmienok tejto zmluvy čiastku 4,- Eur, ako paušálnu úhradu nákladov a administratívy s tým spojenej. Podľa článku 5 zmluvných podmienok dlžník uzatvára s veriteľom dohodu o zrážkach zo mzdy a iných príjmov ako formu zabezpečenia uspokojenia pohľadávky veriteľa, ktorej účinnosť je podmienená neuhradením štyroch po sebe idúcich splátok, keď nastáva splatnosť celého dlhu. Podľa článku 6 zmluvných podmienok dlžník je povinný v prípade porušenia svojich zmluvných povinností uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 312,- Eur, ktorá je určená na úhradu všetkých nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vykonávaním úkonov, smerujúcich k zabezpečeniu dlhu dlžníka. Pokiaľ dôjde k zabezpečeniu dlžníkovho dlhu uznaním formou notárskej zápisnice ako exekučného titulu, dlžník a veriteľ sa dohodli, že odmenu notára za spísanie notárskej zápisnice, trov právneho zastúpenia pri jej spísaní v zmysle v tejto zmluve obsiahnutého plnomocenstva, uhradí za dlžníka veriteľ, pričom tieto náklady zmluvnej strany považujú za súčasť nákladov veriteľa spojených s vymáhaním jeho pohľadávky a budú súčasťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu. Podľa článku 7 zmluvných podmienok dlžník je oprávnený splatiť veriteľovi dlžnú sumu kedykoľvek pred termínom splatnosti, avšak aj v takomto prípade je povinný zaplatiť dohodnutý poplatok v celej výške. Podľa článku 12 zmluvných podmienok dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške ako svoj dlh voči veriteľovi, tak ako je to uvedené v tejto zmluve. Tretinu poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Súčasťou zmluvných podmienok je aj článok 14, označený ako dohoda o vyplnení zmenky, na základe ktorého na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku, alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu štyri týchto podmienok stal splatný celý dlh. V zmysle článku 15 zmluvných podmienok všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad, alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmenky, zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: A/ pred Stálym rozhodcovským súdom, zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 84104 Bratislava, IČO: 35922761, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde: rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov rozhodcovského súdu, B/ pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (OSP). Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu ktorý vznikne z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj sporu ktorý vznikne z dohody o vyplnení zmenky zabezpečujúcej túto úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozväzovaciu podmienku tejto rozhodcovskej doložky, ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu.

Bod 17 Všeobecných podmienok poskytovania úveru podľa ktorého si zmluvné strany dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom a táto zmluva sa uzatvára ako nepomenovaná zmluva podľa § 269 ods.2 Obchodného zákonníka je jednostranne formulovaný navrhovateľom ako veriteľom v úmysle obísť ustanovenia chrániace spotrebiteľa či už v zákone o spotrebiteľských úveroch alebo Občianskeho zákonníka.

Veriteľ POHOTOVOSŤ, s.r.o. podal voči žalovanému ako dlžníkovi na Stálom rozhodcovskom súde dňa 24.02.2010 písomný návrh na začatie konania, na základe čoho predmetný rozhodcovský súd rozsudkom spisová značka SR 15369/10 zo dňa 21.01.2011 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 972,87 eur spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy

972,87 eur od 22.10.2010 do zaplataenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 972,87 eur od 08.12.2010 do zaplataenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 267,32 eur, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Predmetný rozsudok bol vydaný na základe vyššie uvedenej zmenky, čo rozhodcovský súd uviedol aj vo svojom odôvodnení, keďže mal za to, že žalovaný vystavil dňa 24.09.2009 listinu označenú ako zmenka, táto predložená zmenka je platná a vyplnená v súlade s dohodou o vyplnení zmenky, má povahu zmenky zabezpečovacej pričom hlavným záväzkom je zmluva o úvere. Rozhodcovský súd ďalej uviedol, že žalovaný pri uzatváraní zmluvy vyhlásil, že poskytnuté peňažné prostriedky si berie na účel, ktorý vylučuje záver o tom, že v tomto právnom vzťahu pôsobí ako spotrebiteľ. Žalovaný nenamietal zmenkovo právny vzťah a túto jeho činnosť nemôže suplovať rozhodcovský súd. Zmenkový vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským a len v tomto právnom vzťahu by túto povinnosť mal rozhodcovský súd ex officio. Rozhodcovský súd pri tejto svojej úvahe citoval rozhodnutie ESD C -240/98 až C-244/98 Oceano Gruppo Editorial, ako aj smernice č. 2008/48, č. 93/13. Danú zmluvu o úvere a kauzálny vzťah z neho podľa tohto rozhodcovského súdu nie je možné posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z. z.

Na základe tohto exekučného titulu veriteľ POHOTOVOSŤ, s.r.o. spísal dňa 07.04.2010 pred exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým návrh na vykonanie exekúcie voči odporčyni ako povinnej, ktorý dňa 19.05.2011 podal na tunajšom súde žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe vyššie uvedeného rozhodcovského rozsudku. Veci bola pridelená spisová značka 4Er/287/2010. Uznesením Okresného súdu Partizánske č. k. 4Er/287/2010 - 26 zo dňa 31.01.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.02.2012, súd exekučné konanie zastavil. Súd posúdil právny vzťah medzi veriteľom ako dodávateľom a dlžníkom ako spotrebiteľom ako spotrebiteľský, aplikoval na daný právny vzťah ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 258/2001 Z. z., Smernicu Rady 93/13 EHS, rozsudok Súdneho dvora ES vo veci C 240/98 zo dňa 27.06.2000 Oceano Grupo Editorial SA c/a Roció Murciano Quintero, rozsudok Súdneho dvora ES vo veci C - 168/2005 zo dňa 26.10.2006 Elisa María mostaza Claro c/a Centro Móvil Milenium SL, a uviedol, že v súd v záujme ochrany spotrebiteľa v konaní o žiadosti o udelenie poverenia je nútený ex offo preskúmať zmluvu zakladajúcu právny vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pričom konštatoval neprijateľnú podmienku v bode 15 Všeobecných zmluvných podmienkach a to dohodu o rozhodcovskej doložke, pretože tá spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach oboch zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia sporu, rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemohol ju ovplyvniť, pretože bola súčasťou zmluvy, ktorú mohol iba ako celok prijať alebo ako celok odmietnuť. Súd takúto rozhodcovskú doložku preto považoval za neplatnú, na jej základe nemal byť vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý preto nemôže byť platným exekučným titulom. Rozhodcovský súd navyše nezohľadnil skutočnosť, že v zmluve o úvere absentuje údaj o RPMN, čo spôsobuje, že daný úver mal byť bez poplatkov a bezúročný, čo je v rozpore so zákonom č. 258/2001 Z. z.

Dohoda o voľbe práva nebola individuálne dohodnutá, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods.4 písm. a/ Občianskeho zákonníka a teda je absolútne neplatná. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 25.01.2011 sp. zn. 5MCdo 20/2009, podľa ktorého sa za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje aj dohoda o uplatnení Obchodného zákonníka v zmysle bodu 17 VPPÚ. V zmluve o úvere absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru, o výške úroku z úveru, o výške RPMN a o priemernej RPMN, termínoch splatnosti splátok, úrokov a iných poplatkov a poradie v akom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom čo sú obligatórne náležitosti podľa § 4 ods.2 písm. g/, h/, i/, j/,k/, ods.3 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľských úveroch platného a účinného v čase uzavretia zmluvy ktorých absencia má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd dospel k záveru, že zmluva o úvere č. 306000101 zo dňa 24.09.2009 je koncipovaná tak, je v nej hrubým spôsobom narušená rovnováha medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a to nielen v zabezpečovacích ustanoveniach o zabezpečovacích prostriedkoch ako sú zmluvné pokuty, blankozmenka na tiež celá zmluva vrátane obchodných podmienok je koncipovaná výlučne v prospech veriteľa a obsahuje len povinnosti dlžníka a práva a práva a výhody veriteľa. Teda samotný obsah a účel zmluvy sa prieči dobrým mravom a je tiež v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a spôsobuje jej absolútnu neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka preto nemohlo navrhovateľovi ako veriteľovi vzniknúť právo na vyplnenie blankozmenky. Na základe rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. 40bo 161/2007 zo dňa 06.05.2008 v ktorom Najvyšší súd SR konštatoval, že na základe absolútne neplatnej úverovej zmluvy nemohlo vzniknúť navrhovateľovi právo na vyplnenie blankozmenky.

Aj keď možno úverovú zmluvu hodnotiť ako bezúročnú a bez poplatkov, právo na vyplnenie blankozmenky nemohlo vzniknúť aj z toho dôvodu, že dohoda o vyplnení zmenky v bode 14 ako súčasť Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktorých obsah a ani konkrétne znenie nebolo so spotrebiteľom individuálne dohodnuté, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods.4 písm. a/ Občianskeho zákonníka, ktorá je v zmysle § 53 ods.5 cit. zákona neplatná. Hoci použitie zmenky ako uhradzovacieho ako aj zabezpečovacieho prostriedku v súvislosti so spotrebiteľskými úvermi bolo zákonom zakázané až s účinnosťou od 01.01.2011, to neznamená, že v spotrebiteľských zmluvách uzavretých pred týmto dátumom nemožno zmluvné ustanovenia o použití zmenky vyhlásiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V danom prípade považuje súd dojednanie dohody o vyplnení zmenky podľa bodu 14 VPPÚ za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods.4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, pretože ide o podmienku, ktorá pre nesplnenie záväzku pripúšťa možnosť veriteľa domáhať sa od spotrebiteľa zaplataenia neprimerane vysokej sumy úroku 0,25% denne ako sankcie spojenej s nesplnením záväzku. Taktiež sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods.4 písm. a/ Občianskeho zákonníka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, ale vychádza len jednostranne z bodu 17 VPPÚ jednostranne stanovených navrhovateľom ako veriteľom, pričom odporca nemohol jej obsah nijakým spôsobom ovplyvniť a tiež neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods.4 písm. l/ Občianskeho zákonníka nakoľko prijatím zmenky ako zabezpečovacieho prostriedku preniesol dodávateľ povinnosť niesť dôkazné bremeno na spotrebiteľa/ napr. v súvislosti s čl. I§ 10, § 17 zákona č. 191/1950Zb./ . Na rozdiel od situácie, ktorú predvída ustanovenie č. I. I § 10 zákona č.191/1950 Zb. / vyplnenie zmenky v rozpore s tým čo bolo dojednané/ v danom prípade je celá dohoda o vyplňovacom práve blankozmeniek neplatná, čo má taký istý dôsledok, ako keby nebolo dojednané vôbec nič. Za takýchto okolností vôbec nevzniklo navrhovateľovi ako remitentovi právo na vyplnenie bankozmenky, teda blankozmenka sa vôbec nestala zmenkou a remitentovi nevzniklo právo na vyplnenie blankozmenky, teda neexistencia dohody o vyplnení blankozmenky / bod 14 VPPÚ/ má takéto právne následky.

Súd prvého stupňa vychádzal z rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16CoE/164/2011-24 z 29.02.2012, v ktorom sa už zaoberal dohodou o vyplnení zmenky vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s.r.o. a v ktorom vyslovil, že dohoda je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods.4 písm. k/ a o/ Občianskeho zákonníka, ktorá stavia spotrebiteľa do výrazne nevýhodného postavenia a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Predmetná dohoda poskytuje veriteľovi primeranú výhodu v tom, že hoci je limitovaný vo výške zmenkovej sumy, je len na ňom, aby určil aká je výška jeho nárokov voči dlžníkovi ku dňu vyplnenia zmenky. Takýmto spôsobom môže veriteľ v podstate jednostranne určiť výšku dlhu dlžníka bez toho, aby bola táto výška preskúmateľná, keďže zmenka je abstraktný právny úkon, čo súd považoval za bezdôvodné zvýhodnenie veriteľa na úkor dlžníka a obchádzanie predpisov chrániacich spotrebiteľa v spotrebiteľských právnych vzťahoch.

Súd dospel k záveru, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež o zmluvu podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.. Okrem toho zmenka obsahuje zmenkový úrok 0,25% denne čo je 91,25% ročne , čo znamená takmer 100% ročné navýšenie dlhu. Konanie, ktorým veriteľ prijal zmenku s takto vysokým úrokom nie je možné považovať za výkon práva, ktorý je v rozpore s dobými mravmi stanovenými v § 3 ods. I Občianskeho zákonníka a pokiaľ by išlo o režim Obchodného zákonníka v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, ktoré konanie nemôže požívať právnu ochranu.

Z dôvodu, že remitentovi -spoločnosti POHOTOVOŠŤ s.r.o. nevzniklo právo prijať zmenku, ani právo zmenku vyplniť, nevzniklo mu z takejto zmenky ani právo na žiadne plnenie, lebo zmenka ani nemohla byť od dlžníka prijatá a nemožno sa na jej základe domáhať jej vyplatenia a tiež navrhovateľovi nevznikli práva a povinnosti zo zmenky, preto remitentovi nevzniklo právo previesť práva a povinnosti z neplatnej zmenky na navrhovateľa.

Okresnému súdu Partizánske bol dňa 17.04.2014 doručený návrh na uplatnenie pohľadávky na tlačive A podľa článku 4 odsek 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len "nariadenie, alebo nariadenie č. 861/2007"), ktorým žalobca navrhoval, aby súd vydal proti žalovanému rozsudok, ktorým by ho zaviazal na zaplataenie zmenkovej sumy ako aj k náhrade trov konania . Svoju žalobu odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavila odporkyňa dňa

24.09.2009 a uplatnil si pohľadávku vo výške 892,87 eur so zmenkovým úrokom 0,25% denne zo sumy 972,87 eur od 22.10.2010 do 19.01.2012 v sume 1106,64 eur, zo sumy 965,87 eur od 20.01.2012 do 28.02.2012 v sume 96,59 eur, zo sumy 954,87 eur od 29.02.2012 do 29.03.2012 v sume 71,62 eur, zo sumy 947,87 eur od 30.03.2012 do 14.11.2012 v sume 545,03 eur, , zo sumy 927,87 eur od 15.11.2012 do 21.01.2013 v sume 157,74 eur, zo sumy 917,87 eur od 22.01.2013 do 17.07.2013 v sume 406,16 eur, zo sumy 902,87 eur od 18.07.2013 do 20.10.2013 v sume 214,43 eur, zo sumy 892,87 eur od 21.10.2013 do zaplatenia, 6% ročný úrok zo sumy 972,87 eur od 08.12.2010 do 19.01.2012 v sume 65,41 eur, zo sumy 965,87 eur od 20.01.2012 do 28.02.2012 v sume 6,35 eur, zo sumy 954,87 eur od 29.02.2012 do 29.03.2012 v sume 4,71 eur, zo sumy 947,87 eur od 30.03.2012 do 14.11.2012 v sume 35,84 eur, zo sumy 927,87 eur od 15.11.2012 do 21.01.2013 v sume 10,37 eur , zo sumy 917,87 eur od 22.01.2013 do 17.07.2013 v sume 26,71 eur, zo sumy 902,87 eur od 18.07.2013 do 20.10.2013 v sume 14,10 eur , zo sumy 892,87 eur od 21.10.2013 do zaplatenia a trov konania. V časti zmenkového úroku 0,19% vzal navrhovateľ návrh späť a žiadal konanie zastaviť, preto súd v tejto časti konanie podľa § 96 ods. I OSP zastavil.

Vzhľadom k tomu, že predmetná zmenka bola vystavená v prospech veriteľa a jej prvého majiteľa, ktorý je podnikateľom, vykonávajúcim svoju podnikateľskú činnosť aj poskytovaním úverov nebankovým spôsobom (dôkaz - výpis z Obchodného registra SR, do ktorého je prvý majiteľ zmenky zapísaný), bol tu reálny predpoklad vzhľadom na vedomosť súdu o činnosti veriteľa z iných súdnych konaní, že právo uplatňované v danom konaní zo zmenky môže mať právny základ v spotrebiteľskom vzťahu. V zmysle platných predpisov a judikatúry ESD je povinnosťou súdu v každom štádiu konania (a to aj v každom druhu konania), bez výnimky ex offio skúmať, či sa nejedná o spotrebiteľský vzťah a ak súd príde k pozitívnemu zisteniu, na uvedený vzťah aplikovať právne normy spotrebiteľského práva. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie ESD C-419/2011 z 14.03.2013 alebo rozhodnutie ESD sp. zn. C-76/10), z ktorého vyplýva, že napriek tomu, že v danom prípade sa jedná o vzťah uplatnený na základe zmenky ako abstraktného cenného papiera, je povinnosťou súdu skúmať postavenie žalovaného ako spotrebiteľa. Samotný ESD v uvedenom prípade z úradnej moci skúmal postavenie odporkyne ako spotrebiteľa. Na bližšie zistenie povahy subjektov pôvodného záväzkového vzťahu, ako aj z dôvodu potreby komplexného posúdenia existencie resp. neexistencie pôvodného záväzkového vzťahu ako spotrebiteľského, si súd v tomto konaní zabezpečil exekučný spis, vedený pod spisovou značkou 4Er/287/2011 súvisiaci so zmluvou, ktorá bola uvedená na originály zmenky a ktorá bola uzavretá medzi žalovaným ako dlžníkom a prvým majiteľom zmenky ako veriteľom, z ktorého zistil takéto postavenie predmetných subjektov. Súd musí poskytnúť ochranu spotrebiteľskému vzťahu aj v takom prípade, ak sa uplatňuje právo z indosovanej zmenky. Umožňuje mu to priamo zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý je k zmenkovému zákonu v postavení špeciality a lex specialis deroigat lex generali (v tomto prípade aj lex posterior derogat legi priori). Prednosť má teda zákon o spotrebiteľských úveroch. V tomto konaní sa nejedná o zmenkové konanie, súd preto ani nerozhodol vydaním zmenkového platobného rozkazu a nemožno sa preto odvolávať iba na ustanovenia zákona č. 191/1950 Zb., ale súd aplikuje v rámci rozhodovania o právnych vzťahov medzi účastníkmi aj všetky právne predpisy, ktoré sa vzťahujú na ochranu spotrebiteľa.

Právny predchodca navrhovateľa POHOTOVOSŤ, s.r.o. ako veriteľ a odporkyňa ako dlžník uzavreli dňa 24.09.2009 zmluvu o úvere. Z údajov zverejnených v Obchodnom registri vyplýva, že veriteľ je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je okrem iného aj poskytovanie úverov nebankovým spôsobom. Odporkyňa je fyzickou osobou, pričom z predmetnej zmluvy síce vyplýva, že úver bol použitý na výkon podnikania, ale odporkyňa to výslovne poprela a uviedla, že takýto úmysel nikdy nemala, údaje o podnikaní tam boli uvedené len preto, že v tom čase podnikala, nikto sa jej nepýtal na účel zmluvy, formulár bol vyplnený zamestnankyňou spoločnosti POHOTOVOSŤ s. r. o a ona zmluvu len podpísala, pričom sa jej nikto nepýtal na aký účel úver použije. Súd mal z vlastnej činnosti aj zo samotného výsluchu odporkyne v súdnom aj exekučnom konaní za preukázané, že veriteľ v mnohých prípadoch predkladá fyzickým osobám na podpis úverové zmluvy, kde je vopred zaškrtnuté, že tieto osoby si berú úver na výkon povolania, podnikania, alebo zamestnania. V skutočnosti je však účel poskytnutia úveru úplne iný a nesúvisí s povolaním, zamestnaním alebo podnikaním dlžníka. Preto sa v takýchto prípadoch prenáša bremeno tvrdenia o tom, že dlžník bral úver na takéto účely na veriteľa, resp. inú osobu, ktorá uplatňuje takýto nárok. V tomto prípade žalobca nepreukázal takýto účel úveru, súd má z tohto dôvodu za to, že odporkyňa je spotrebiteľ. Vzhľadom k subjektom uzatvárajúcim zmluvu, súd mal teda za preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu tzv. spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľská zmluva predstavuje osobitný druh

zmluvy, pri ktorej na jednej strane vystupuje v silnejšej pozícii dodávateľ, osoba konajúca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na druhej strane v slabšej pozícii spotrebiteľ, fyzická osoba, ktorá pri jej uzatváraní a plnení nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. V uvedenom prípade bola uzavretá zmluva označená ako zmluva o úvere uzavretá podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a v článku 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru bolo medzi účastníkmi dohodnuté, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. Vzhľadom k tomu, že osobitným zákonom je v rámci nášho právneho poriadku upravené poskytovanie tzv. spotrebiteľských úverov, súd ďalej skúmal, či predmetný právny vzťah nepodlieha aj režimu zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Spotrebiteľským úverom sa v zmysle zákona č. 258/2001 Zb. o spotrebiteľských úveroch rozumie dočasné použitie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Spotrebiteľský úver poskytuje veriteľ, podnikateľ, ktorý má prebytočné finančné prostriedky, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie finančných prostriedkov nebankovým spôsobom a ktorý ich poskytuje za úroky, na požiadanie dlžníka. Ak ide o obchodovanie s úverovými prostriedkami s osobami, ktoré ich nepoužijú na podnikateľský účel, ani na výkon povolania resp. zamestnania a podnikania, ide o spotrebiteľský úverový vzťah. V uvedenom prípade bol veriteľom podnikateľ, právny predchodca žalobcu, ktorý mal v predmete podnikania poskytovanie úverov nebankovým spôsobom, ktorý poskytol úver na žiadosť dlžníka, fyzickej osoby, nepodnikateľa, za úroky skryté pod tzv. poplatok za poskytnutie úveru, pričom obsah poplatku vyplýva z článku 12 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 25.1.2011, sp. zn. 5 M Cdo 20/2009, podľa ktorého sa za neprijateľnú podmienku považuje aj dohoda o uplatnení Obchodného zákonníka / v danom prípade čl. 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru /.

Súd následne z úradnej povinnosti, po zistení, že v uvedenom prípade ide o spotrebiteľský vzťah, poskytujúc slabšiemu účastníkovi zmluvy ex offo právnu ochranu v zmysle zásady ochrany spotrebiteľa, preskúmaval platnosť pôvodnej spotrebiteľskej zmluvy ako celku. Platnosť spotrebiteľskej zmluvy bola nevyhnutným predpokladom pre následné posudzovanie zabezpečovacej zmenky, ktorá zabezpečovala pôvodný záväzkový právny vzťah a plnenie z ktorej, bolo predmetom tohto konania. Súd sa v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/1201/2012 z 20.06.2013, z ktorého vyplýva, že nevyhnutnosť ochrany spotrebiteľa je daná jeho nerovným postavením vo vzťahu spotrebiteľ - dodávateľ (obchodník, profesionál), vyplývajúcim z nerovnováhy vyjednávacej sily nerovnomernosti znalostí a z ekonomickej neúmernosti zdrojov vo veciach spotrebiteľských úverov je to spotrebiteľ, ktorý pre nedostatok finančných prostriedkov žiada o úver. Systém ochrany zavedený aj smernicou 93/13 vychádza z myšlienky, že sa spotrebiteľ nachádza v nerovnom postavení voči predajcovi alebo poskytovateľovi tak z hľadiska vyjednávacej sily, ako aj z hľadiska úrovne informovanosti, čo ho vedie k tomu, že pristúpi k podmienkam vopred vyhotoveným predávajúcim alebo poskytovateľom, bez toho aby mohol ovplyvniť ich obsah. V tomto prípade odporkyňa podpísala zmluvu o úvere, spolu so zmenkou bez možnosti spolu vytvoriť, alebo akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť ich obsah. Vnútroštátny súd musí posudzovať zneužívajúci charakter určitej zmluvnej klauzuly i bez návrhu. Možnosť súdu skúmať charakter jednotlivých zmluvných podmienok z úradnej povinnosti predstavuje prostriedok vhodný k dosiahnutiu toho, aby konkrétny spotrebiteľ nebol zneužívajúcou podmienkou viazaný a tým zabraňovať k ďalšiemu používaniu zneužívajúcich podmienok v zmluvách uzatváraných medzi spotrebiteľmi a podnikateľmi. Ide o kogentné ustanovenie, ktoré smeruje k nahradeniu formálnej rovnováhy, ktorú zmluva nastoľuje medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, rovnováhou skutočnou, ktorá umožňuje obnoviť rovnosť medzi týmito zmluvnými stranami.

Zmluva, ktorou bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 500,- Eur obsahuje poplatok za uzavretie zmluvy vo výške 484,- Eur, čo činí 96,80% z požičanej sumy. Čo obsahuje uvedený poplatok je bližšie špecifikované v článku 12 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, z ktorého vyplýva, že predmetný poplatok je tvorený z jednej tretiny z dohodnutého úroku a z dvoch tretín z nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy, bez bližšieho uvedenia obsahu a konkrétnej výšky týchto nákladov. V súvislosti s takto stanoveným poplatkom, súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/109/2011 zo dňa 21.11.2012, s ktorým sa stotožňuje a z ktorého vyplýva, že zákon o spotrebiteľských úveroch síce predpokladá okrem úrokov aj inštitút poplatku, ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. Inak vymedzený poplatok, resp. neurčitý poplatok však možno považovať za neprijateľnú podmienku, ktorej zodpovedá poplatok za plnenie, ktoré si spotrebiteľ neobjednal a ktoré slúži výlučne v prospech dodávateľa. Neprijateľnosť poplatkov konštatuje aj Rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe z 03.05.2010 č. k. AZ 17 U 192/2010,

v ktorom uvedený súd konštatuje, že poplatky za spracovanie pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné.

Súd sa teda oboznámil s predmetnou zmluvou o úvere, vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru a dospel k záveru, že zmluva je koncipovaná tak, že je neobyčajne hrubým spôsobom narušená rovnováha medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a to najmä, ale nielen v ustanoveniach o zabezpečovacích prostriedkoch (zmluvná pokuta, blankozmenka, uznanie dlhu a pod.) a zároveň je celá zmluva koncipovaná výlučne len na prospech veriteľa bez toho, aby sa mohol dlžník aspoň minimálne zákonnými prostriedkami brániť. Rovnosť a vyváženosť práv a povinností zmluvných strán nie je zmluvou zabezpečená, práve naopak, zmluva obsahuje samé povinnosti dlžníka, sankcie za porušenie povinností v neprimeraných výškach - napr. zmluvná pokuta 312,- Eur (dohodnutá v článku 4 a 6 VPPÚ v prípade porušenia povinnosti iba dlžníka, v prípade porušenia povinnosti veriteľom nebola dohodnutá žiadna sankcia pre veriteľa), zmluvné pokuty vo výške 15,- Eur (v prípade omeškania sa s o splatnosťou viac ako 7 dní) a 30,- Eur (v prípade omeškania sa so zaplatením 4 a viac splátok, alebo ich častí) opäť dohodnuté ako povinnosť iba pre dlžníka, bez ohľadu na výšku poskytnutého úveru, ďalej samé práva a výhody veriteľa (zmenka, uznanie dlhu, dohoda o zrážkach zo mzdy, rozhodcovská doložka, súhlas na sprístupnenie údajov zo sociálnej poisťovne, súhlas na spracovanie osobných údajov), všetko povinnosti a okolnosti, zaťažujúce iba dlžníka bez akejkoľvek obdobnej zmluvnej povinnosti na strane veriteľa. Vzhľadom na nerovnosť podmienok účastníkov zmluvy vyjadrenú v takmer všetkých ustanoveniach zmluvy, ako aj na neprimerane vysoký poplatok za spracovanie a uzatvorenie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, výška ktorého predstavuje 96,80 % z celého objemu úveru (pričom sa podľa názoru súdu jedná o skryté úroky v celkovej výške 484 Eur), sa celá zmluva (jej obsah i účel) prieči dobrým mravom a je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. V rozpore s dobrými mravmi je pritom nielen obsah zmluvy ale aj samotný účel zmluvy (získať na úkor slabšej strany - spotrebiteľa neprimerane vysoký zisk). Skutočnosť, že sa zmluva prieči dobrým mravom spôsobuje jej absolútnu neplatnosť. Neplatná je celá úverová zmluva, teda v rámci nej aj ustanovenie článku 14 Všeobecných zmluvných podmienok poskytnutia úveru ktorý upravuje dohodu o vyplnení zmenky. Takáto zmenka na základe neplatnej spotrebiteľskej zmluvy vôbec nemala byť vyplnená, ani následne indosovaná a nemožno na jej základe uplatňovať akékoľvek nároky. K absolútnej neplatnosti súd prihliada ex off. Predložená zmenka, aj keď obsahuje všetky náležitosti zmenky, nezabezpečuje konkrétny záväzkový vzťah a to vzťah z poskytnutého úveru medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Tu súd opäť poukazuje na skutočnosť, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy je súd povinný skúmať kauzu a to aj napriek zneniu zákona č. 191/1950 Zb., ktorý je prekonaný nielen zmenou spoločenských vzťahov, ale aj citovanými smernicami a judikatúrou súdov. Absolútna neplatnosť zmluvy o úvere ako aj jej článku 14 (ktorý je súčasťou zmluvy) a to dohody o zabezpečení zmenkou a vyplnení blanco zmenky, sama o sebe nie je dôvodom neplatnosti zmenky. Neplatnosť uvedenej dohody však znamená neexistenciu kauzálneho vzťahu medzi konkrétnou pohľadávkou a zmenkou, ktorá ju mala zabezpečovať. V uvedenom prípade teda nedošlo k platnému vzniku zmenkového záväzkového vzťahu. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že treba rozlišovať medzi neplatnosťou zmenky a to z dôvodu nesplnenia podstatných náležitostí resp. vyplnenie v rozpore so zákonom č. 191/1950 Zb. a neplatnosťou zmluvy, dojednania o vyplnení zmenky za účelom zabezpečenia konkrétnej pohľadávky, či už pre rozpor s dobrými mravmi, neprijateľnými podmienkami, či nerešpektovaním zákonného obmedzenia maximálnej výšky zmenkovej sumy, ako tomu došlo v tomto prípade (Rozsudok NS SR sp. zn. 1 Obdo V 43/2006). Dohoda o vyplnení zmenky je neplatná, rovnako ako celá úverová zmluva. Navyše zmenka nemala byť veriteľom prijatá v zmysle § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. účinného k 20.11.2009. Neplatná celá úverová zmluva, teda v rámci nej aj ustanovenie článku 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (citovaný v tomto rozsudku), ktorý upravuje dohodu o vyplnení zmenky. Takáto zmenka na základe neplatnej spotrebiteľskej zmluvy vôbec nemala byť vyplnená, ani následne indosovaná a nemožno na jej základe uplatňovať akékoľvek nároky. K absolútnej neplatnosti súd prihliada ex off. Predložená zmenka, aj keď obsahuje všetky náležitosti zmenky, nezabezpečuje konkrétny záväzkový vzťah a to vzťah z poskytnutého úveru medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Tu súd opäť poukazuje na skutočnosť, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy je súd povinný skúmať kauzu a to aj napriek zneniu zákona č. 191/1950 Zb., ktorý je prekonaný nielen zmenou spoločenských vzťahov, ale aj citovanými smernicami a judikatúrou súdov. Absolútna neplatnosť zmluvy o úvere ako aj jej článku 14 (ktorý je súčasťou zmluvy) a to dohody o zabezpečení zmenkou a vyplnení blanco zmenky, sama o sebe nie je dôvodom neplatnosti zmenky. Neplatnosť uvedenej dohody však znamená neexistenciu kauzálneho vzťahu medzi konkrétnou pohľadávkou a zmenkou, ktorá ju mala zabezpečovať. V uvedenom prípade teda nedošlo k platnému vzniku zmenkového záväzkového vzťahu. V tejto súvislosti súd poukazuje na to,

že treba rozlišovať medzi neplatnosťou zmenky a to z dôvodu nesplnenia podstatných náležitostí resp. vyplnenie v rozpore so zákonom č. 191/1950 Zb. a neplatnosťou zmluvy, dojednania o vyplnení zmenky za účelom zabezpečenia konkrétnej pohľadávky, či už pre rozpor s dobrými mravmi, neprijateľnými podmienkami, či nerešpektovaním zákonného obmedzenia maximálnej výšky zmenkovej sumy, ako tomu došlo v tomto prípade (Rozsudok NS SR sp. zn. 1 Obdo V 43/2006). Ak aj teda zmenka vyplnená bola (napriek tomu, že právo na jej vyplnenie remitentovi nevzniklo), nie je možné sa na základe nej úspešne domáhať akýchkoľvek práv (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 6.5.2008 sp.zn. 4 Obo 161/2007). Vzhľadom k tomu, že súd mal preukázanú absolútnu neplatnosť zmluvy o úvere, súčasťou ktorej bola v bode 14 Dohoda o vyplnení zmenky z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, na základe takto neplatnej dohody nevzniklo právnomu predchodcovi právo blanco zmenku vyplniť, ako ani právo na základe zmenky požadovať plnenie vzťahujúce sa k uvedenému úverovému právnomu vzťahu. Vzhľadom k tomu, že toto právo nevzniklo právnomu predchodcovi žalobcu, nemohlo indosovaním ani prejsť na žalobcu. Dohoda o vyplnení zmenky bola súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru vopred pripravených právnom predchodcom žalobcu. Odporkyňa nemala možnosť ju žiadnym spôsobom ovplyvniť. Dohodou o vyplnení blanco zmenky sa zmluvné strany dohodli, že dlžník vystaví zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy, ktorú vyplnení veriteľ, a ktorá bude pozostávať zo všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Takto formulovaná dohoda o vyplnení blanco zmenky predstavuje pre spotrebiteľa dohodu vykazujúcu znaky zjavnej neurčitosti a nezrozumiteľnosti, teda opäť ďalšie dôvody jej neplatnosti v zmysle neprijateľných zmluvných podmienok (napr. § 53 ods. 4 písm. a/ OZ). Spotrebiteľ nemôže vedieť, vzhľadom k mnohosti možností dojednaných zmluvných pokút, či a v akej výške budú uplatnené veriteľom, a v akej miere sa premietnu do zmenkovej sumy. Takáto dohoda o zabezpečení všetkých pohľadávok vrátane pokút zmenkou je nielen z dôvodu jej neurčitosti a nezrozumiteľnosti neprijateľnou zmluvnou podmienkou, opäť neprimerane zhoršujúcou postavenie spotrebiteľa, ale je aj v priamom rozpore s §4 ods.6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch výslovne limituje možnosť zabezpečenia spotrebiteľského úveru zmenkou s vyplnenou zmenkovou sumou a to do výšky nesplatennej istiny a príslušenstva maximálne do výšky 30 % pôvodnej istiny. Inú dohodu prekračujúcu uvedené zákonné ustanovenie možno považovať či už za neprijateľnú zmluvnú podmienku, alebo za obchádzanie zákona, ktoré majú rovnaký právny dôsledok a to neplatnosť takéhoto dojednania.

To, že vyplnil zmenku na sumu 972,87 Eur, znamená porušenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. Zmenku takto vyplnenú veriteľ nesmel prijať a už vôbec ju nesmel ďalej postupovať.

Súd zároveň uvádza, že aj v prípade, ak by nedospel k záveru o neplatnosti úverovej zmluvy a následnej nemožnosti vzniku práva na vyplnenie blankozmenky, plnenie, ktorého sa navrhovateľ domáha voči odporkyni, by nemohol priznať, nakoľko také rozhodnutie by navodilo stav, že odporkyňa by na svoj úver poskytnutý vo výške 500,- Eur a ktorý by sa v prípade platnosti úverovej zmluvy považoval za bezúročný a bez poplatkov (pre nedostatok zákonných náležitostí), bola povinná uhradiť:

- a/ zmenkovú sumu 972,87 Eur,
- b/ úroky 0,25% denne zo sumy 972,87 Eur od 22.10.2010 do zaplatenia,
- c/ úroky 6% ročne zo sumy 972,87 Eur od 08.12.2010 do zaplatenia,
- d/ zmenkovú odmenu vo výške 3,24 Eur

Táto suma by sa zároveň každým rokom neprimerane zvyšovala o 91,25% tejto sumy + o 6% úrokov z omeškania z tejto sumy. Vydanie takéhoto absolútne nespravodlivého rozhodnutia nie je v právnom štáte prípustné. Spravodlivosť musí byť v procese, ktorým súd interpretuje a aplikuje právo, vždy prítomná ako hodnotový činiteľ (nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 3168/09 ze dne 05. 08. 2010 (N 158/58 SbNU 345). Keďže zmenka bez ohľadu na jej abstraktnosť je právny úkon, každý právny úkon, ktorý odporuje zákonu je absolútne neplatným právny úkon, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu súd v rámci občianskeho súdneho konania prihliada ex off. Povinnosť súdu z úradnej moci prihliadať na absolútnu neplatnosť právneho úkonu prelomuje aj zásadu stanovenú v článku I. § 17 zákona č. 191/1950 Zbierky, čo je vyjadrené aj v ustanovení § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Zbierky zákonov, kde zákonodarca uviedol, že ide o ustanovenie, ktoré platí aj v prípade zmenky majiteľa zmenky, alebo postúpenia práv zo zmenky. Navyše odčlenenie zmenkového abstraktného vzťahu od spotrebiteľského vzťahu nie je možné, pretože právo v spotrebiteľských vzťahoch bolo použitím zmenky regulované a obmedzené (§ 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Zbierky zákonov) a keďže sa jedná o kogentnú úpravu, je nutné zo zákona skúmať podmienky vystavenia zmenky a jej prípustnosť. tomto konaní

bolo preukázané, že prvý majiteľ zmenky a zároveň remitent konal vedome na škodu žalovaného ako dlžníka, pretože previedol na žalobcu zmenku následne na to, čo exekučný súd nepriznal prvému majiteľovi zmenky plnenie a exekučné konanie, vedené na základe exekučného titulu, ktorým bola tá istá zmenka, zastavil. Právny inštitút zmenky je síce založený na prísnej formálnosti zmenkových vzťahov, každopádne by táto samotná formálnosť nemala vychýľovať práva, plynúce zo zmenkových vzťahov, v prospech jednej zo zúčastnených strán. Túto skutočnosť je potrebné brať do úvahy najmä za situácie, kedy zmenková prax inklinuje k využívaniu zaisťovacej funkcie zmeniek. Zmenkový dlžník a zmenkový veriteľ sú síce formálne v rovnom postavení, ale faktická situácia môže byť odlišná a v tomto prípade aj odlišná bola, kedy na jednej strane vystupoval profesionálny podnikateľ a na druhej strane neinformovaný dlžník. Navyše často dochádza k situáciám, kedy je zmenka využívaná vo vzťahu k tým subjektom, od ktorých nie je možné očakávať hlbšie povedomie o zmenkovom práve. Ústavný súd Českej republiky vo svojom náleze z 16.10.2012 sp. zn. Pl 16/12 konštatoval, že súčasné napätie, spojené so zmenkami je spôsobené najmä ich zneužívaním hlavne voči subjektom, po ktorých nie je možné požadovať špecifické znalosti a značnú rigiditu zmenkových vzťahov spravodlivo požadovať. Vo všeobecnej rovine možno súhlasiť s názorom, zdôrazňujúcim význam autonómie vôle v oblasti záväzkových vzťahov. Napriek tomu však ochrana autonómie vôle nemôže byť absolútna tam, kde existuje iné základné právo jednotlivca, alebo dokonca ústavný princíp, či iný ústavne aprobovaný verejný záujem, ktorý je spôsobilý autonómiu vôle proporcionálne obmedziť. /Rozsudok ústavného súdu ČR : IV.ÚS 457/10/. Súd postupoval vytýčením pojednávania mimo režimu nariadenia 861/2007 v zmysle článku 5 citovaného nariadenia môže vytýčiť pojednávanie aj v prípade, ak o to žiadny účastník nepožiadala, ak to považuje za vhodné. Je to právo súdu postupovať tak v zmysle citovaného nariadenia a žiaden z účastníkov nemôže toto právo súdu obmedziť tým, že nežiada pojednávanie vytýčiť. V zmysle článku 9 ods. 1 predmetného nariadenia, súd určí spôsob a rozsah vykonávania dôkazov potrebných na rozhodnutie podľa pravidiel, ktoré sa vzťahujú na prípustnosť dôkazov, je len na ňom, aký spôsob, rozsah a postup pri dokazovaní zvolí. Podľa článku 9 ods. 2 uvedeného nariadenia súd alebo tribunál si môže vyžiadať znalecký posudok alebo ústne svedecké výpovede, iba ak je to nevyhnutné na vydanie rozsudku. Súd potreboval objasniť spotrebiteľský vzťah, ktorý súvisí s nárokom žalobcu, za týmto účelom pojednávanie nariadil, navrhovateľa s tým oboznámil a umožnil aj odporkyni vyjadriť sa k všetkému, čo súd považoval za potrebné oboznámiť a vykonať v rámci dokazovania. Umožňovalo mu to jednak nariadenie 861/2007 ako aj OSP, subsidiárne použiteľný vo svojich ustanoveniach §§ 120 a nasl. § 17 zákona zmenkového a šekového odkazuje na okolnosti "nadobúdania zmenky" na strane indosatára. Indosatárovi teda možno robiť námietky, ak pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka, teda v podstate, ktorý pri nadobúdaní zmenky nekonal dobromyseľne (uznesenie NS SR 3Obo/3/2007). "Vedomé" konanie odkazuje na rozhraničenie úmyslu a vedomej a nevedomej nedbanlivosti, pričom v spojení s citovaným názorom NS SR by sa zrejme mali brať na zreteľ aj kritériá uplatňované judikatúrou k dobromyseľnosti v občianskom práve. Dobromyseľnosť nadobúdateľa posúdiť s prihliadnutím na všetky okolnosti, či v čase nadobúdania zmenky vedel o tom, že medzi indosantom a dlžníkom existuje určitá dohoda, resp. že zmenka kryje určitý kauzálny vzťah. Ak vedel, treba posúdiť otázku, či sa mohol spoliehať na to, že takýto vzťah je platný a že dlžník z tohto vzťahu nemohol uplatňovať žiadne námietky. Dobromyseľnosť indosatára CD Consulting je vylúčená z dôvodu, že každá zmenka v hornom rohu obsahuje číslo, ktoré je číslom príslušnej úverovej zmluvy (to možno zistiť porovnaním so spisom). Pri nadobúdaní takého veľkého a masového množstva zmeniek, ktoré sú označené rôznymi číslami v hornom rohu a ku ktorému indosant (POHOTOVOSTĚ) musel poskytnúť určité údaje o platení, možno vychádzať z toho, že indosatár vedel, že určité kauzálne vzťahy existujú, ale spoliehal sa na to, že nebudú mať na jeho zmenkové práva vplyv. Vzhľadom na to možno tvrdiť, že pri nadobúdaní zmenky konal na škodu dlžníka. Na rozdiel od situácie, ktorú predvída ustanovenie č. I. I § 10 zákona č.191/1950 Zb. / vyplnenie zmenky v rozpore s tým čo bolo dojednané/ v danom prípade je celá dohoda o vyplňovacom práve blankozmeniek neplatná, čo má taký istý dôsledok, ako keby nebolo dojednané vôbec nič. Za takýchto okolností vôbec nevzniklo navrhovateľovi ako remitentovi právo na vyplnenie bankozmenky, teda blankozmenka sa vôbec nestala zmenkou a remitentovi nevzniklo právo na vyplnenie blankozmenky, teda neexistencia dohody o vyplnení blankozmenky / bod 17 VPPÚ/ má takéto právne následky, preto súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

V časti zmenkového úroku 0,19% denne súd konanie zastavil podľa § 96 ods. I OSP, ale späťvzatie návrhu v tejto časti nemalo vplyv na skutkové a právne posúdenie uplatneného nároku.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods.1 OSP tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznal, lebo jej žiadne trov nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Partizánske na Krajský súd v Trenčíne, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu, rozhodol senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier - § 221 ods. 1 O. s. p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.) - odvolacím dôvodom sú len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak odporca nesplní povinnosť, ktorá mu bola uložená vykonateľným rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa jej splnenia podaním návrhu na vykonanie exekúcie.